

بسمه تعالی

جمهوری اسلامی ایران
وزارت کار و امور اجتماعی

شماره :

تاریخ :

پیوست :

برادر گرامی ؛ جناب آقای دکتر عسگری
رئیس کل محترم سازمان امور مالیاتی کشور

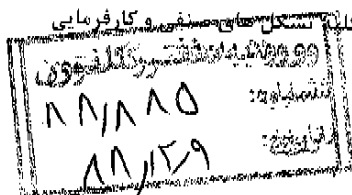
باسلام و احترام

در راستای اجرایی نمودن تبصره ۲ ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۹ مجلس شورای اسلامی و نظر به وظیفه قانونی این وزارتخانه در تبصره فوق الذکر ، بدین وسیله اعلام می دارد ؛ ادارات کل آموزش فنی و حرفه ای استان ها به عنوان نماینده وزارت کار و امور اجتماعی ، موضوع تأیید و معرفی واحدهای تولیدی فعال در زمینه آموزش و ارتقاء مهارت کارکنان را در چارچوب این قانون به عهده خواهند داشت. ضمن اینکه بررسی و معرفی واحدهای تولیدی فعال در زمینه ارتقاء سلامت کارکنان (موضوع دیگر تبصره فوق الذکر) نیز توسط سازمان های کار و امور اجتماعی استانها صورت خواهد گرفت. لذا خواهشمند است ، دستور فرمایید : تمهیدات و هماهنگی های لازم برای اجرای دقیق و کامل تبصره مذکور معمول گردد .

عبدالرضا شیخ الاسلامی
وزیر کار و امور اجتماعی۱۳۸۸ / ۱۱ / ۲۷
۱۲.۹.۹

رونوشت به :

- سرپرست محترم سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور
- رؤسای محترم سازمانهای کار و امور اجتماعی کلیه استانها
- مدیر کل محترم سازمانهای کارگری و کارفرمایی جهت اطلاع رسانی به کلیه مسئولین و کارفرمایان
- کانون عالی کارفرمایان ایران
- بایگانی

قانون مالیات بر ارزش افزوده

فصل هفتم - عوارض کالاها و خدمات

ماده ۳۸- نرخ عوارض شهرداریها و دهیارها در رابطه با کالا و خدمات مشمول این قانون، علاوه بر نرخ مالیات موضوع ماده (۱۶) این قانون، بشرح زیر تعیین می‌گردد:

- الف - کلیه کالاها و خدمات مشمول نرخ ماده (۱۶) این قانون، یک و نیم درصد (۱/۵٪)؛
 ب - انواع سیگار و محصولات دخانی، سه درصد (۳٪)؛
 ج - انواع بنزین و سوخت هواپیما، ده درصد (۱۰٪)؛
 د - نفت سفید و نفت گاز، ده درصد (۱۰٪) و نفت کوره پنج درصد (۵٪)؛

تبصره ۱- واحدهای تولیدی آلاینده محیط زیست که استانداردها و ضوابط حفاظت از محیط زیست را رعایت نمی‌نمایند، طبق تشخیص و اعلام سازمان حفاظت محیط زیست تا پانزدهم اسفند ماه هر سال برای اجرای احراء در سال بعد، همچنین پالایشگاههای نفت و واحدهای پتروشیمی، علاوه بر مالیات و عوارض متعلق موضوع این قانون، مشمول پرداخت یک درصد (۱٪) از قیمت فروش به عنوان عوارض آلاینده می‌باشند. حکم ماده (۱۷) این قانون و تبصره‌های آن به عوارض آلایندهی موضوع این ماده قابل تسری نمی‌باشد.

واحدهایی که در طی سال نسبت به رفع آلایندهی اقدام نمایند، با درخواست واحد مزبور و تأیید سازمان حفاظت محیط زیست از فهرست واحدهای آلاینده خارج می‌گردند. در این صورت، واحدهای یادشده از اول دوره مالیاتی بعد از تاریخ اعلام توسط سازمان مزبور به سازمان امور مالیاتی کشور، مشمول پرداخت عوارض آلایندهی نخواهند شد. واحدهایی که در طی سال بنا به تشخیص و اعلام سازمان حفاظت محیط زیست به فهرست واحدهای آلاینده محیط زیست اضافه گردند، از اول دوره مالیاتی بعد از تاریخ اعلام توسط سازمان محیط زیست مشمول پرداخت عوارض آلایندهی خواهند بود.

عوارض موضوع این تبصره در داخل حریم شهرها به حساب شهرداری محل استقرار واحد تولیدی و در خارج از حریم شهرها به حساب تمرکز وجوه موضوع تبصره (۲) ماده (۳۹) واریز می‌شود، تا بین دهیارهای همان شهرستان توزیع گردد.

تبصره ۲- در صورتی که واحدهای تولیدی به منظور ارتقاء مهارت و سلامت کارکنان خود مراکز آموزشی و ورزشی ایجاد کرده و یا در این خصوص هزینه نمایند، با اعلام وزارت کار و امور اجتماعی می‌توانند ده درصد (۱۰٪) عوارض موضوع بند (الف) این ماده را تا سقف هزینه صورت گرفته درخواست استرداد نمایند، در صورت تأیید هزینه‌های مزبور توسط سازمان امور مالیاتی کشور، وجوه مربوط قابل تهاتر یا استرداد حسب مقررات این قانون خواهد بود.

تبصره ۳- به منظور تأسیس و توسعه واحدهای آموزشی مورد نیاز در مناطق کمتر توسعه یافته، معادل نیم درصد (۵/۰٪) از عوارض وصولی بند (الف) این ماده در حساب مخصوص در خزانه به نام وزارت آموزش و پرورش واریز می‌گردد و معادل آن از محل اعتباری که در قوانین بودجه سنواتی منظور می‌گردد در اختیار وزارت یادشده قرار خواهد گرفت تا توسط وزارت مزبور در امر توسعه و احداث مراکز آموزشی مورد نیاز در مناطق مزبور هزینه گردد. آئین نامه اجرایی این تبصره به پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های آموزش و پرورش، کشور و امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.